

var betragtninger af denne art, der i 1964 førte til, at man besluttede sig til at holde parcelhusene uden for denne form for beskatning, og det kan på denne baggrund forekomme helt bagvendt, at man for landbrugenes vedkommende efter den gældende lov beskatter ret beskedne fortjenester kraftigt samtidig med at nok så voldsomme fortjenester på parcelhuse får lov til at passere ubeskattet.

I det radikale venstre ønsker vi at opretholde den særlige indkomstskat i de tilfælde, hvor fortjenesten ved et ejendomssalg ligger ud over den margin, som den stedfundne pristalsregulering angiver. Hvis jord er steget i takt med alle andre priser, er pengene til eventuelt at købe ny jord i stedet for den, man sælger, blevet tilsvarende mindre værd, og så er det ikke rimeligt at beskatte. Men er jorden steget mere end de øvrige priser, der gælder i samfundet, vil det være rimeligt at inddrage en vis del af differencen mellem den almindelige prisstigning og den højere pris, man kan få for jorden. Det er naturligt at opfatte denne ekstragevinst som samfundsskabt, og så kan samfundet også med megen ret kræve sin andel — i hvert fald med større ret end den, der ofte ligger til grund for vore beskatningsformer.

Vi har derfor valgt at udforme vort forslag sådan, at vi som reguleringsfaktor i stedet for de faste procentsatser, man har i den nuværende lov (6 pct. pr. år siden købet), går over til en pristalsregulering. Vi foreslår, at man benytter reguleringspristallet for januar kvartal i såvel købs- som salgsåret, og mener, at man dermed får et helt anderledes smidigt instrument end en stiv 6 pct. regel, der i princippet ikke bliver bedre eller rigtigere, selv om man følger regeringsforslaget og forhøjer den til 9 pct. årlig, eventuelt med tillæg af rentes rente.

Endvidere går vort forslag ud på at ændre det nugældende faste tillæg på 30 pct. til et ikke fast, men efter prisudviklingen variabelt fribeløb, som under alle omstændigheder går fri for beskatning. Vi har med udgangspunkt i januarpristallet for 1974 sat dette fribeløb til 125.000 kr. og dette vil sige, at det allerede i januar 1975 er på et sted omkring 140.000 kr.

Ved at vælge et sådant fast fribeløb for alle ejendomshandeler tilgodeser man i langt højere grad end nu handelen med små og mellemstore landbrugsejendomme, hvor beskatningen som allerede nævnt i de fleste tilfælde kun fremkommer, fordi de hidtil gældende regler ikke har kunnet holde trit med prisniveauet. Det skulle man opnå efter vort forslag, når både de årlige reguleringer og det omtalte fribeløb løbende forhøjes i takt med pristallet.

Der har især været anket over, at lovens udgangspunkt i 13. almindelige vurdering pr. 1. august 1965 var særlig utilfredsstillende for de landbrugsejendomme især i Nord- og Vestjylland, hvor denne vurdering gennemsnitlig lå på et for lavt niveau. Vort forslag vil i helt anderledes grad end den gældende lov, men også i mange tilfælde mere end regeringsforslaget tilgodese disse ejendomme. Således vil